

Rovdjurspolitiken – en fråga om rennäringens framtid.

Den svenska rovdjurspolitiken under de senaste 15 åren har stadigt utvecklats i en riktning som idag är ett akut hot mot rennäringens framtid. Regeringen har stolt redovisat att samtliga beslutade etappmål och miniminivåer för varg, järv björn, lo och kungsörn har uppnåtts med god marginal inom renskötseområdet. Samtidigt finns det exempel på samebyar där mer än hälften av bruttoproduktionen av renkött går till rovdjursföda. I dessa samebyar är det bara en tidsfråga när rennäringen försvinner i området. Förekomst av rovdjur och rovdjurskadorna i renskötseområdet har nu uppnått en sådan nivå, att rennäringens framtid som ekonomiskt bärkraftig och hållbar näringsverksamhet är mycket allvarligt hotad. Samelandspartiet konstaterar att den ekologiska och ekonomiska obalansen mellan rennäringen och rovdjuren i renskötseområdet har mycket negativa effekter på det samiska samhällets grundfundament och vi ställer oss frågan om det nuvarande rovdjursystemet kan anses vara trovärdigt för 2010-talet sett ur samisk-, miljö- och näringsperspektiv?

Samelandspartiet kräver att rennäringen ska ha samma rätt till en rimlig nivå av faunavårdens belastning på rennäringen som alla andra areella näringar har. I vilken annan näring accepterar man att halva värdet av bruttoproduktionen går till faunavård? Under 1990-talet gjorde Naturvårdsverket och Sametinget en överenskommelse om rovdjursstammarnas storlek i renskötseområdet och ersättningsnivåerna för rovdjursförekomst. Överenskommelsen innehöll bland annat en övre gräns för antalet rovdjur i en enskild sameby. Naturvårdsverket accepterade överenskommelsen men bara fram till den dag rovdjursstammarna låg under antalet i den gemensamma överenskommelsen. Under den senaste 10-årsperioden har Naturvårdsverket nonchalerat överenskommelsen med Sametinget och gjort uttalanden som gör det omöjligt att idag bedriva rationell och långsiktigt hållbar renskötsel med lämplig hjordstruktur och optimalt slaktuttag inom stora delar av renskötseområdet.

För att komma till rätta med rovdjursproblemet, anser Samelandspartiet, att det nu är hög tid att påbörja en seriös förhandling mellan samerna och svenska staten om hur stora rovdjursstammar rennäringen kan tåla. Eftersom rovdjursstammarna varierar och statens beslutade medel till rovdjursersättning är begränsade är det nog dags att våga ställa frågan hur stora rovdjursstammar statens rovdjursersättning räcker till? Kanske det är dags att skyddsjakten används mer aktivt inom renskötseområdet för att hålla rovdjursstammarna inom överenskommen nivå? Förekomst av rovdjur måste bättre anpassas till de ekologiska förutsättningarna i renskötseområdet och samebyarnas ersättning ska baseras på genomförda rovdjursinventeringar.

Samelandspartiet konstaterar att ersättningssystemet och inventeringssystemet för rovdjur haltar eftersom ersättningsnivåerna beslutas av regeringen innan inventeringarna av rovdjur genomförs. Det nuvarande ersättningssystemet för rovdjursförekomst kan därför inte uppfattas som trovärdigt.

För att rennäringen ska ha en rimlig chans att utvecklas till en hållbar ekologisk, ekonomisk, social och kulturell hållbar näring i Sápmi vill Samelandspartiet att faunan i renskötselområdet ska vara i balans, att toleransnivåer införs för rovdjursstammarna i varje sameby, att full ersättning utbetalas till samebyar för rovdjursförekomst, att inventeringssystemet anpassas till ersättningssystemet och att aktiv skydds jakt ska bedrivas på rovdjur eftersom vi tror på en stark och livskraftig rennäring och starka och livskraftiga samebyar.

Samelandspartiet kräver att Svenska staten nu löser rovdjursfrågan genom seriösa förhandlingar och inte genom att förbigå den med tystnad.

Bror Saitton
Samelandspartiet
070-3202292